

Uden tysk og fransk mister vi adgang til nøglemarkeder

Børsen den 7 augusti 2025

Danskerne har altid handlet meget med resten af verden, og en stor del af Danmarks økonomi hviler på international handel. Det kræver, at man kommunikerer med resten af verden på et andet sprog end dansk. Mange danskere, inklusive danske politikere, mener, at engelsk er nok - og danskerne er som bekendt gode til engelsk.

Men både eksperter og personlig erfaring fra min tid som gæsteprofessor i Heidelberg fortæller en anden historie:

Skal man for alvor lave forretning med tyskere og franskmænd, skal man kunne tale deres sprog. Det skaber potentielle fremtidige problemer, når danskernes sprogkunderskab svækkes.

De franske og tyske markeder er langt fra ligegyldige for dansk økonomi.

I runde tal handlede danskerne i 2024 for godt 600 mia. kr. med det fransk- og tysktalende Europa i Belgien, Frankrig, Schweiz, Tyskland og Østrig.

Det udgør mere end 40 pct. af hele vores handel med resten af EU og næsten en sjettedel af Danmarks samlede udenrigshandel.

Evidens fra forskning i international økonomi viser klart værdien af at have et fælles sprog.

Lande, der deler sprog, handler i gennemsnit 44 pct. mere med hinanden end lande med forskellige sprog. Og effekten ses på samme måde, jo flere forskellige sprog folk taler:

Når folk taler sprog fra forskellige sprogfamilier, handler de mindre med hinanden.

For et lille land som Danmark betyder det entydigt, at der ligger en stor økonomisk gevinst i at kunne tale de andres sprog.

Det er derfor et økonomisk problem, at der i år i alt kun optages 53 nye studerende på tyskstudierne i Aarhus, Odense og København og 31 på franskstudierne.

Ifølge Aarhus Universitet er det endda under 40 pct., der faktisk gennemfører tyskstudiet.

Om få år er vi således i en situation, hvor den samlede tilgang af folk med universitetsuddannelse i de to sprog er omkring 30 personer om året.

En bruttotilgang på omkring 30 til de to sprogfag er næppe nok til overhovedet at holde fagene åbne på landets gymnasier, helt fraset erhvervslivets behov for ansatte med et universitetsniveau i to af Europas tre store sprog.

Det er her, hunden ligger begravet. For hvis fransk og tysk reelt syltes i folkeskolen, og tilgangen til gymnasierne svækkes af manglende lærerkræfter; hvordan får man så sikret fremtidens uddannelse i to sprog af væsentlig økonomisk relevans?

Med andre ord risikerer man, at der ikke længere er kritisk masse til at opretholde selv en svækket status quo.

Det er allerede en udfordring for danske virksomheder, at de hverken kan få medarbejdere med andre fremmedsprog end engelsk eller undervisere, der kan opgradere deres ansattes kundskaber.

Mens der naturligvis er en samfundsværdi i at have sproglig dannelse, er svækkelsen af danskernes tysk- og franskkundskaber også et mærkbart økonomisk tab for de tusinder af danske virksomheder, der handler med resten af verden.

Christian Bjørnskov